

ת"פ 55908/09/17 - מדינת ישראל נגד אחמד מחמוד מחאמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 55908-09-17 מדינת ישראל נ' מחאמיד (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ענאן ג'נאם

נגד

הנאשם

אחמד מחמוד מחאמיד (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עומר מסארווה

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 והחזקת נשק לפי סעיף 144(א)(רישא וסיפא לחוק). כאמור בכתב האישום המתוקן בין הנאשם לבין המתלון הייתה הכרות מוקדמת ושניהם מתגוררים באום אל פחם. ביום 23.8.17 נפגשו ליד מכולת בעיר והתגלה ויכוח ביניהם על רקע שמועות שהגיעו לנאשם לפיהן המתלון רוצה לפגוע בו. בעקבות הויכוח החליט הנאשם מאוחר יותר לפגוע במתלון. בהמשך אותו ערב החליטו שניים אחרים שקשורים לנאשם ולמתלון ליישב את הסכסוך ביניהם ופגשו את הנאשם בבית דודם ושם החליטו בידיעת הנאשם להביא את המתלון למפגש עם הנאשם על מנת לערוך סולחה בין השניים. לשם כך נסעו ואספו את המתלון ועברו לביתו של הדוד. בהגיעם המתין להם הנאשם כשהוא מחזיק ברובה צייד טעון שהצטייד בו בעוד מועד בכוונה לירות במתלון. שני המלווים שהבחינו בנאשם מחזיק בנשק ירדו מהרכב וניגשו לעברו, אז הבחין הנאשם במתלון שירד מהרכב, ניגש לעברו וירה כדור אחד לעברו ממרחק של מטרים בודדים ולאחר מכן ברח מהמקום שהוא נושא ומוביל את הנשק. המתלון נפגע מהירי בברך ימין ונגרמו לו פצעי כניסה ויציאה גדולים שגרמו לחוסר בעצם וברקמות, פגיעה נרחבת בשרירים ופגיעה בכלי דם מרכזיים. הוא הובהל לבית חולים העמק ובהמשך הועבר לבית חולים שיבא ונאלץ לעבור מספר ניתוחים לתיקון הנזקים ברגל ימין. פורט שהוא צפוי לעבור עוד מספר ניתוחים וכן זקוק להליך שיקומי ארוך.

עברו הפלילי של הנאשם

לנאשם עבר פלילי כאשר הוא הורשע בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה בשנת 2015 וחבלה במזיד ברכב בשנת 2012.

יובהר שלא מדובר בעבר מכביד.

תסקירים

2. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 2.5.18, תוארו קורותיו של הנאשם, שהוא בן 26, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. הוא חסר מקצוע, ובמשך השנים היה לרוב מובטל ועובד באופן לא קבוע בעבודות בנייה או ניקיון. משפחת מוצאו קשת יום. כשהיה בן 19 אחיו נעצר בגין חשד לרצח ובתקופה זו החלה החרפה בדפוסי התמכרותו של הנאשם לאלכוהול. בתהליכי המעצר הוא נשלח למוסד סגור לגמילה אך לא התמיד שם וחזר למעצר מיום 8.3.18. הוא לא לוקח חלק בהליכי טיפול או חינוך באגף ופנייתו לעובדת סוציאלית בניהול טרם נענתה. הוא תיאר את ביצוע העבירה כנובע מתחושת איום שקיבל מהמתלונן. הוערך כי קיים סיכון ברמה בינונית גבוהה לנקיטת מעשים אלימים בעתיד וזאת על רקע, בין היתר, אי הסדר באורח חייו של הנאשם. בסופו של עניין, בהעדר אופציה טיפולית לא הומלץ על טיפול אלא על ענישה מוחשית מרתיעה.

3. תסקיר קורבן הוגש ביום 6.5.18 ותואר בו שהמתלונן הוא כבן 20, הוא מתגורר עם משפחתו בעיר, סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי בתחום החשמל וקודם לפגיעה עבד כשנתיים בעבודות בניין, בעיקר לצורך מימון בניית ביתו. הפגיעה קטעה את אורח חייו ופגעה בכל המערך המשפחתי. תוארה פגיעה פסיכולוגית ונזקים פיזיים קשים ומשמעותיים כתוצאה מהירי בו. דוחות מעקב שנבחנו הראו שתחילה נשקלה קטיעת הרגל וזה הביא למעבר לבית חולים אחר שם עבר ניתוחים להצלתה. הוא סובל מכאבים ממושכים וכעת נקבעו לו חמישים אחוז נכות רפואית זמנית עד ליום 31.8.18 ומאה אחוז אי כושר לאותו תאריך על ידי הביטוח הלאומי. לסיכום תואר שמדובר בנזקים חמורים שנגרמו לכל מישורי חייו של המתלונן בעקבות הפגיעה, והומלץ על פיצוי כספי משמעותי.

טיעוני המדינה לעניין העונש

4. המדינה טענה שמדובר במקרה נוסף וחמור של שימוש בנשק חם שמחייב ענישה מחמירה ואוזכרה פסיקה ביחס לצורך להחמיר בענישה בקשר לעבירות נשק ומעשי אלימות (ע"פ 6373/11 **אלי זריהו נ' מדינת ישראל** (30.5.2013) וע"פ 4697/11 **מדינת ישראל נ' אלצאנע**; ע"פ 5860/14 **אסף לביא נ' מדינת ישראל** (6.3.2016)).

באשר לשיקולים בגזירת העונש נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שלום וביטחון הציבור והגנה על חיי אדם. נטען שבוצע תכנון מוקדם בין היתר על ידי ההצטיידות ברובה צייד טעון וכך שהמתלונן הובא לנאשם בתחבולה. נטען שחלקו היחסי של הנאשם היה בלעדי ושנגרם נזק קשה למתלונן.

נטען שהסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו פסולות ושהנאשם יכול היה להימנע מביצוע המעשה ללא כל קושי והיה צריך להבין את הפסול והסיכון שהיו כרוכים בו. צוין עברו הפלילי של הנאשם ובין היתר מעורבותו בעבירות אלימות בעבר ושהזדמנויות שניתנו לו לא הרתיעו אותו מלהמשיך במעשים פליליים.

נטען שהתסקיר היה שלילי ונטען שתסקיר קורבן העבירה מצביע על נזקים מקיפים למתלונן.

מבחינת פסיקה צוינו פסקי הדין שלהלן:

ע"פ 4314/04 **ליסר יפין נ' מדינת ישראל** (5.9.2007) נאשם חבל בשכנתו וגרם לה לפצעים ושבירים בגולגולת, הוא נידון ל-13 שנות מאסר בפועל. התוצאה אושרה בערעור וזאת למרות שהנאשם היה בן 67 בעת ביצוע העבירה.

בע"פ 4375/02 **לזר דיין נ' מדינת ישראל** (9.1.2003) נאשם בעל משפחה ללא עבר פלילי עם בריאות לקויה, ירה בממונה שלו בעבודה ונידון ל-13 שנות מאסר בערכאה הדיונית. בית המשפט העליון לא התערב בתוצאה.

בע"פ 6101/16 **אחמד עווד נ' מדינת ישראל** (28.6.2017) בערכאה הדיונית הורשע המערער בירי לעבר שתי רגליו של מתלונן על רקע סכסוך ביניהם כאשר המערער חשד בקשר בין רעייתו לבין המתלונן. בערכאה הדיונית הוטלו 9 שנות מאסר בפועל ובערעור הופחת העונש לשמונה שנות מאסר.

בע"פ 8721/14 **מוחמד אבו לבן נ' מדינת ישראל** (28.9.2016) בערכאה הדיונית הודה המערער בכך שהוא שלף אקדח וירה לעבר משפחת ארוסתו לשעבר מספר יריות שגרמו לנזק למתלונן ברגלו ושכנה שהייתה במקום נפגעה בגבה. הוטלו 9.5 שנות מאסר והערעור נדחה.

בע"פ 5860/14 **אסף לביא נ' מדינת ישראל** (6.3.2016) הורשעו המערערים על פי הודאתם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק. הושתו עליהם עונשים שבין 7-12 שנות מאסר בפועל כאשר העונש החמור ביותר הוטל על היריה בפועל. באותו מקרה ירו 25 כדורים מנשק חצי אוטומטי לעבר רכבו של המתלונן לאחר ביצוע הכנות מקיפות לארוב לרכב. באותו מקרה נפגעו שלושה מיושבי הרכב. בית המשפט העליון לא התערב בעונשים ובפיצויים שנפסקו על ידי הערכאה הדיונית.

בע"פ 4221/13 **אייל וענונו נ' מדינת ישראל** (26.3.2015) הנאשם הורשע בערכאה הדיונית על פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כאשר הוא תקף את גרושתו ודקר אותה פעמים רבות באמצעות מברג ובאמצעות אבן בראשה, לאחר שהזמין אותה לדירתו. הוטל עליו עונש מאסר בפועל של 10 שנים, ערעורו נדחה.

ע"פ 6459/17 **מדינת ישראל נ' אור קדושי** שם הורשעו המשיבים יחד עם אדם נוסף על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון כאשר יוחסו להם עבירות של קשירת קשר וחבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ועוד שיבוש מהלכי משפט. המשיבים הצטיידו בקסדה, קטנוע ובאקדח מסוג גלוק וכלפו בסמוך לעברו של מתלונן ואחד מהם ירה

קליע בחזהו. על היורה הוטלו 6 שנות מאסר בפועל ועל המסיע 5 שנות מאסר בפועל. בערעור עונשם הוחמר לשמונה שנות מאסר בפועל, כל אחד.

בע"פ 1186/15 מוחמד יונס נ' מדינת ישראל ירה המערער 4 יריות לעבר המתלונן על מנת לפגוע בפלג גופו התחתון על רקע כעסו על כך שהוא אמור להעיד נגדו בהליך פלילי. המערער עשה את המעשים בהיותו במעצר בית מלא ובערכאה הדיונית הוא הורשע לאחר ניהול הליך מלא ונידון ל-11 שנות מאסר. בערעור הופחת עונשו ל-9 שנים ו-4 חודשים.

5. המדינה טענה שבמקרה דנן מתחם הענישה ההולם נמצא בין 8-12 שנות מאסר בפועל. באשר לרכיב הפיצוי הודגשה הגישה שמשתקפת בחוק זכויות נפגעי עבירה לעידוד השימוש בסעיף 77 לחוק העונשין. נטען שיש להטיל עונש ברף האמצעי של המתחם, פיצוי הולם לנפגעי עבירה וקנס.

טיעוני הנאשם לעונש

6. הסנגור טען שההחמרה בענישה אינה מביאה להרתעה וכי יש לקחת עניין זה בחשבון בעת גזירת הדין. הודגש שהנאשם ירה כדור אחד בלבד ושהוא לא היה רעול פנים, דהיינו, שיש בכך כדי ללמד על חוסר תכנון מוקדם וצוין שהיה בגילופין כפי שעולה מחומר הראיות. תוארו ניסיונותיו להיגמל מאלכוהול במסגרת הליכי המעצר ונטען שאמנם הוא מעד מעידה חד פעמית שהביאה לסילוקו מהליך הגמילה, אך נטען שמדובר בהליכים שאינם פשוטים ושהנאשם מעוניין להשתקם.

7. צוין שהנאשם שהה במעצר מיום 12.9.17 ועד ליום 10.1.18 ובהמשך מיום 8.3.18 ונמצא בסטטוס של עצור מאז. נטען שעברו של הנאשם דל ושאין לו הרשעות קודמות בעבירות דומות. נטען שהנאשם עשה כל מאמץ לנקוט בהליך שיקום אך הדבר לא הסתייע בידו. נטען שנסיונותיו האישיות הן קשות ושהוא גדל בעוני וללא השגחה או טיפול. נטען שתקופת המעצר היוותה גורם מרתיע ושהוא משווע להליך שיקומי טיפולי. נטען עוד שהנאשם מתחרט על מעשיו.

8. אוזכרה הפסיקה להלן:

בת"פ 5013/12 מדינת ישראל נ' אלכסנדר היטיב (18.12.2013) הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר, החזקת נשק ונשיאת נשק וחבלה בכוונה מחמירה, כאשר הוא וחבריו יידו שני בקבוקי תבערה לעבר קבוצה אחרת. הקבוצה האחרת לא נפגעה כתוצאה מהמעשים. הנאשם היה צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירה והודה במסגרת הסדר חלקי. הנאשם היה ללא עבר פלילי. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות, בין היתר בעקבות עיקרון אחדות הענישה כאשר שותפיו נידונו לעונשים מתונים.

בת"פ 274/02 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו חוסן** (30.1.2005) הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של החזקה ונשיאת נשק וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר הוא הגיע לבית חותנו כשהוא נושא אקדח ועל רקע וויכוח שהתפתח ביניהם ירה מספר יריות באוויר. הוא ירה גם לעבר בני משפחה אחרים שרדפו אחריו ופצע אחד מהם. בסופו של עניין הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, כאשר ניתן משקל מכריע להעדר עבר פלילי בתחום האלימות, שהוא שב לחיות עם אשתו תוך ניתוק ממשפחת המוצא שלה.

בע"פ 3120/04 **מדינת ישראל ניר חזיזה** (13.9.2004) הורשע נאשם בחבלה בכוונה מחמירה לאחר שהוא הגיע למפגש עם המתלונן, מצויד באקדח וירה לעברו מספר יריות שאחת מהן פגעה בברכו השמאלית. נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון ציין שרמת הענישה נופלת מהרמה המקובלת בגין עבירות מסוג זה, אך קיבל את נימוקי בית משפט קמא שלקחו בחשבון בין היתר אשם מסוים מצד המתלונן והמעצר הארוך בו שהה הנאשם עד שהשתחרר למעצר בית ושאלן לחובתו עבר פלילי מכביד.

בע"פ 517/14 **מדינת ישראל נ' מוסגדבאן** (2.12.2014) באותו מקרה הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל על ידי הערכאה הדיונית בגין עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאה והובלת נשק. באותו מקרה ירה הנאשם במתלונן על רקע חשד שפגע בשמו הטוב. היריות בוצעו לעבר הקרקע מטווח קצר מאוד, אולם אחד מהקליעים פגע ברגלו של המתלונן. בערעור הוחמר העונש ל-30 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 39605-04-11 **מדינת ישראל נ' סעד** (16.10.2012) בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת ונשיאת נשק שלא כדין הוטלו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל, כאשר באותו מקרה נפגע המתלונן משלושה קליעים ברגליו על רקע נקמה בגין אירוע קודם שנגרם לקרוב משפחה של הנאשם. באותו מקרה הנאשם ניהל את ההליך עד תומו.

אוזכרו פסקי דין שהינם זריקת רימוני הלם ורסס שלא מצאתי אותם רלבנטיים להליך

דנן.

9. הנאשם עתר לכך שיאומץ מתחם ענישה בין 40-6 חודשי מאסר בפועל ונטען שיש להשית 20 חודשי מאסר בפועל.

10. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו וטען שהיה שיכור וחש מאוים. הוא הדגיש שלכשישתחרר יבקש מהמתלונן ומשפחתו סליחה.

דין

11. במקרה דנן נפגעו הערכים המוגנים של ביטחון הציבור ושלומו, שלמות הגוף ושמירה על ערך חיי אדם. מידת הפגיעה הייתה ברמה בינונית- גבוהה. קדם תכנון לביצוע העבירה לכל הפחות כאשר הנאשם הצטייד בנשק טעון לקראת בואו של המתלונן. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה דומיננטי כאשר המתיחות הקודמת ששררה בין הצדדים אינה מהווה הצדקה כלשהי למעבר לשימוש בנשק חם. היה צפוי להיגרם נזק משמעותי מביצוע העבירה, ובפועל נגרמו למתלונן נזקים קשים לרגלו שהוא טרם החלים מהם. לכל הפחות תידרש תקופת החלמה ארוכה ואין זה ברור שלא תישאר נכות משמעותית למתלונן, גם לצמיתות.
12. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה פורטו בראשית גזר הדין אך אינן מהוות הצדקה כאמור. הנאשם היה צריך להבין את אשר הוא עשה, ולהימנע מכך, כאשר בעניין זה יצוין שהעובדה שהיה תחת השפעת אלכוהול אינה מהווה נסיבה מקלה.
13. מתוך העיון בפסיקה ויישומה על נסיבות המקרה, הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 4-7 שנות מאסר.
14. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אין ספק שענישה משמעותית תפגע בנאשם והתפתחותו כאשר הוא עדיין אדם צעיר יחסית. יש להתחשב לקולא בעובדה שהודה ונטל אחריות על מעשיו וכמו כן שהוא עושה מאמצים להשתקם- אם כי בשלב זה לא בהצלחה מרובה. אין מקום להחשיב את עברו הפלילי כנגדו אף שלא ניתן לומר שמדובר באדם נטול עבר.

אשר על כן אני מטיל את העונשים כדלקמן:

- א. 5 שנות מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו מיום 12.9.17 ועד ליום 10.1.18 ובהמשך מיום 8.3.18 ועד היום.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.
- ג. פיצוי בסך 60,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.12.18.
- ד. במקרה דנן בעקבות הפיצוי שנפסק- לא ייפסק בנוסף קנס.

ניתן היום, 14.6.18, א' תמוז תשע"ח, בהעדר הצדדים.